läigist aru saanud, et sel sõnal üks tähendus oli, et wana munk seda leidnud oli, mitte aga enam awaldada ei wõinud. Aga Folker ei tahtnud wäsida, kunni mõistatuse tähendust leidnud. Weel räägis tema seda kloostre ülemale, kes teda lahkest wasta wõtnud oli ja waga ja tark mees olema näitas. See aga wastas, et ka tema teisest kirjast aru ei saada ja andis nõuu, esiteks õnne otsida, kuida ka Ansgar seda oli seletanud.

Nenda wõttis siis Folker ette, oma wara abiga kaubaherraks saada. Ühes Hamburgi kaubamajas õppis tema kauplemist, üüris siis laewa, tõi oma wara koopast ära ja asutas Hamburgis kaubamaja. Tema laskis ühe suure laewa ehitada ja tõi sellega ise ülemereseid kaupasi koju, mille müümisest tema warandus kaswis. Pea wõis tema mitu laewa wõerale maale saata. Kaugetele maadele reisis tema ja tõi koguni uusi kaupasi maailma turule. Kõik sigis, mis tema ette wõttis. Tema oli aga ka osaw kaupmees, kõige pealt aga üks auus ja Jumala-kartlik inimene. Ei kestanud kaua, siis sõitsiwad tema laewad kõikide tuntawate merede peal; saiwad suuremad kaubamajad nimetatud, siis nimetati ka tema maja. — Nenda oli tema ka õnne leidnud. Aga kas see oli õnn? Ja eks seisnud saatuse juhatus ikka weel kui üks mõistmata ja täitmata käsk tema ees.

Nüüd tuli suur kallis aeg üle maade. Lugemata inimesed suriwad nälga ja wiletsusesse. Ja mis weel hirmsam oli: katk, see kole külaline, tuli ida poolt, lautas omad mustad tiiwad üle maade ja üle linnade lahti, ja kõik see määramata õnnetus, mis selle surmawaimu kannul käib, langes inimeste peale. — Juba ammu oli kõik kauplemine ja liikumine takistuses. Ka Folkeri kaupadel puudusiwad ostjad. Ainus kaup, mida weel osteti, oli toidu kaup. Folkeri laewad ei seisnud küll tööta sadamas; kohe kui häda-aeg algas, oli tema neid wilja ja loomi tooma saatnud, aga ei üht olnud weel tagasi tulnud.

Waata, seal nüüd õnnetus oli; oli seal, kõige hirmsamal näul. Leidis tema aga õnne? Ei leidnud. Küll andis tema suuri summasi häda jahutamiseks, aga see ei aitanud palju; kõige häda kohta ei mõjunud see wara. Haiged ei leidnud arsti ega hoolekandjat, surnud ei leidnud kedagi, kes neid oleks matnud. Wiletsus kaswas piiramata. — Ühel ööl nägi Folker unes: Tema maja ees oli üks surnu maas. Kohtudes jooksiwad inimesed mööda: Mis neil surnuga tegemist oli? Ega sellele enam abi saata wõinud! Temal oli hale meel surnu üle kandis ise surnut oma aida ja suure hinna eest leidis tema mehi, kes surnut maha matsiwad.